

У првој званичној реакцији на извештај Дика Мартија Савету Европе о трговини људским органима киднапованих Срба и косметских Албанаца нелојалних Приштини, Берн је упутио оштар апел косовским властима да свим расположивим ресурсима допринесу расветљавању афере у коју су уплетени припадници бившег ОВК (Дреничке групе), данас високи представници владе.

Апел је упућен из Департмана за спољне односе ЕДА (ресорно министарство). У влади се незванично истиче, а тамошњи медији дословце преносе, да је ова мера уследила као први протест усмерен против владе на Косову.

Док се ЕДА ограничава на слање апела – не само Приштини већ, како је речено, „надлежним међународним установама“ – у Спољнополитичкој комисији парламента у Берну води се расправа на тему – да ли је Швајцарска пренаглила признајући независност Косова међу првим државама света?

„Доста порцелана смо разбили неконтролисаним иступима за независност Косова“, изјавио је посланик швајцарске народне странке СВП Кристоф Мергели: „Сада је тренутак да преиспитамо квалитет међудржавних односа... У случају да се оптужбе европског посланика Дика Мартија испоставе као тачне, не преостаје нам ништа друго него да повучемо признање независности Косова.“

Наступ посланика Мергелија оцењен је као крајње популистички. Наравно, у окружењу парламента и у широкој јавности десничар и популиста Мергели ипак је добио подршку из супротстављених лагера. Народни посланик Зелених Гери Милер указао је да Швајцарка мора да реагује: „Берн... да преиспита односе са Приштином!“

Милер је предочио да ће до преиспитивања односа свакако доћи. Таква формулација подразумева мере спуштања нивоа дипломатских односа, евентуално и друге са тим наумом „компатибилне“ мере.

Занимљиво је у којој мери је званична Швајцарска већ прихватила Мартијев извештај као

веродостојан. Премда је Дик Марти указао да је реч о „приватној“ истрази чији би резултати требало да послуже као основа за вођење званичних истражних поступака.

Социјалдемократски члан комисије Ханс Јирг Фер, примера ради, није ни покушао да доведе у питање кредибилност Мартијевих доказа. Настојећи да „извади кестење из ватре“ својој шефици Мишел Калми-Реј, Фер је истакао да кривицу за скривање чињеничног стања не сноси Швајцарска, већ „неки међународни фактори“: „Политички запад, у целини, исувише дуго је окретао главу пред чињеницама, праштајући Приштини, не би ли подстакао стабилизацију односа на Косову.“ Сличну оцену дала је и шефица Спољнополитичке комисије Криста Марквалдер: „...Знали смо (уочи признавања независности) да не може бити речи о конституисању правне државе... Државно-правно уређење тада још није било развијено... Али, надали смо се да ћемо признавањем независности допринети брзом успостављању правне државе на Косову.“

Зашто је актуелна политичка расправа у Швајцарској на тему Косова достигла ниво усијања у тренутку док други актери афере (државе и институције које су подржавале ОВК и једнострано проглашење независности Косова) чекају резултате истраге?

За просечног Швајцарца и његово политичко схватање непојмљиво је да један или више политичара свесно доприносе срозавању националног реномеа. Сада су, међутим, суочени са горком истином, да је Швајцарска као једна од три европске земље које су се највише залагале за независност Косова (уз Немачку и Данску), практично подржала стварање мафијашких структура државе у настанку – под плаштом легитимне борбе за национално опредељење...

(Политика)